

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HANSJE EN GRIETJE

Eigentijdse bewerking van het oude volkssprookje

door

Liva Willems

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1991

Nr. 1059

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:
I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

cop. 1982 Toneelfonds J. Janssens/Liva Willems

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

HANSJE EN GRIETJE

PERSONAGES

- HANSJE en GRIETJE : broer en zus, die elkaar teer beminnen en dus kibbelen dat het een lieve lust is.
- MEVROUW TRALALIÈRE : hip, hups vrouwspersoon dat charme en (de heks) intellect te grabbel gooit aan vreselijke hekseninborst.
- BAKKER ZOETEBLOEM : niet al te snuggere en dus zeer goedzakkige middenstander
- SPYONA : gluiperig, zwart poezebeest, in geheime en openlijke dienst van de heks.
- MARIJKE : een wonderbare fee in de gedaante van een gewoon jong meisje.
- DAFKE : (David) een jolige werkstudent.
- VROUW POEZEMIN : niet meer zo jonge dierenvriendin uit het dorp, compleet met Veeweydediploma en dierenbeschermingsaffektie.
- JOHAN : stoere jongen, flinke knaap en vriendje van Hans en Grietje.
- MISTER JONES : Amerikaans toerist, luidruchtig en ongevaarlijk specimen, duidelijke pantoffelheld.
- MISSES JONES : Amerikaanse toeriste, met alles d'erop en d'eraan, van wat dit adjektief voor matrimoniaals zeggen wil.

DEKOR

Eén dekor , met lichte verandering voor het derde bedrijf.

Dekor (uit drie delen)

Deel I

Doorzichtig bakkershuisje, van witte palen met schabjes.

Klapbare vlakken suggereren luiken.

Overall koeken (genre speculaas) geëtaleerd (karton ; voorstelling vloemen of paddestoelen of zo)

(Geen dier- of personenfiguren : deze zijn voorbehouden aan de grote, speciale koeken die de heks bakt en waar alles om draait)
Klapbaar luik aan achterkant is deur van bakkersoven.

Deel II

Verhoog met gestyleerde bomen : het bos

Deel III

Enkele summier aangeduide gevels van dorpshuisjes en blinde muur : het dorp.

Verandering : derde bedrijf

Deel III verandert in nog meer bos.

Deel I

Bakkershuisje door verschuifbare vakken het uitzicht geven van het peperkoekenhuisje vol lekkernijen.

Deur tot oven, met veel knoppen en lichtjes veranderen tot de oven van de heks.

't Huisje uitbreiden met enkele palen op 1/2 hoogte, tot gevangenis van de heks.

LIEDJE VAN HANS EN GRIETJE

REFREIN

Hansje en Grietje
te zamen in één liedje
Hansje en Grietje
te zamen broer en zus !

Wat een geluk, wat een geluk
Te zamen doen aan haarke-pluk
Of boterhammen delen...
Of met de lego spelen...
Dan bouwen we kastelen...
En samen hink'len op één been, één !
En samen struik'len op één steen, neen !
Alles, alles samen !
(Hans wijst haar) Behalve naar de kapper gaan
Grietje wijst jurk) Behalve naar de naaister gaan

Hansje en Grietje
te zamen in één liedje
Hansje en Grietje
te zamen broer en zus !

Wat een geluk, wat een geluk
Te zamen zijn w'een meesterstuk
Van zingen of krakelen...
Maar dat kan ons niet schelen...
Te zamen zijn we velen...
En samen met een kopje thee, (stoot) twee !
En samen kijken naar teevee, hee !
Alles, alles samen !
(Hans : wijst weer) Behalve naar de kapper gaan
(Grietje: wijst) Behalve naar de naaister gaan.

Herhaling refrein als slot.

HET LIEDJE VAN DAFKE(de werkstudent)

(Bedrijf II)

REFREIN :

Dat kan ik wél, dat kan ik wél
ik kan wel taarten bakken
Dat kan ik wél, het is een spel
'k heb zo de kneep te pakken !
Met melk en meel en met een ei
en suiker doe ik ook erbij.
Wat zullen jullie smakken !

Ik gaf al kindjes pap of fles
en deed ze schone luiers aan
Dan weer een uurtje franse les
of met een hondje naar de laan.
Ik zwoegde bij een groenteboer
en ik was knecht bij een baron.
Aan kippen gaf ik... kippevoer
Zeg, wist je niet, dat ik dat kon ?

Herhaling REFREIN

SNOEPLIEDJE

Bedrijf III (sterk gemimeerd en dansend)

- TRALALIÈRE : Taart en koekjes op het dak...
- HANS + GRIETJE : Smullen ! Smullen ! Buikje vullen !
- TRALIÈRE : Marsepein en ijsgebak...
- GRIETJE : Hansje lief, heb jij geen zak ?
- HANSJE : Grietje lief, heb jij geen zak ?
- HANS + GRIETJE : Kom, we eten alles op.
- GRIETJE : Dank je, graag
Oei, mijn maag
Stop ! Stop ! Stop ! Stop ! Stop !
- SPYONA : Lolly's groeien aan een boom...
- HANS + GRIETJE : Smullen ! Smullen !
Buikje vullen !
- SPYONA : Suikergoed met zoete room...
- GRIETJE : Hansje lief, heb jij geen zak ?
enz.
- TRALALIÈRE : Muren zijn van rijstevla...
- HANS + GRIETJE : Smullen ! Smullen !
Buikje vullen !
- TRALALIÈRE : Kijk, een deur van chocola...
- GRIETJE : Hansje lief, heb jij geen zak ?
enz.

EERSTE BEDRIJF

(Grietje zoekt Hans die verscholen zit)

GRIETJE : Hee, Hans ? Waar ben je ? (tot pluchen hondje dat ze op arm draagt) Weet jij het, Poefie ? Zoek hem. Wijs jij waar mijn broertje Hans is. (doet net of hond snuffelend het spoor zoekt) Zo... snuf... snuf... Ja, zo Poefie... snuf... snuf... Ha ! We hebben je ! (streelt) Dank je wel, hoor poefie ! Lieve hond. Slim dier. Knappe bol.

HANS : (springt te voorschijn) En nu jij. Verstop je maar. Ik zal je zoeken met Poefie.

GRIETJE : Nee, nee, je weet het, Hans. Poefie is mijn hondje... Gr... gr... gr... Hoor je ? Hij gromt naar jou. (uitval met hond) Poefie, jij mag Hans niet bijten, want hij is mijn broer. Mijn bovenste beste broer, als hij 't niet vergeet.

HANS : Dan vergeet ik het nu. (woest) Ik steel je hond. Hij is van mij. Ik pik hem in ! (wil hond nemen)

GRIETJE : (woest terug) Waf ! Waf !... Grr... (gromt en dreigt)

HANS : (spijtig) Het lukt niet.

GRIETJE : Zie je wel. Hij verdedigt zich best. (tot hond) Je bent mijn politiehond, mijn waakhond, mijn poefie.

HANS : (nadenkend) Ik probeer het met... ha, juist, behandel de dieren met zachtheid... Kom dan, Poefie, lief hondje... kom... kom bij me... kom...

GRIETJE : Nee, hij wil niet. (tot hond) Hee, Poefie ? Blijf jij maar zoet bij Grietje. Bij 't vrouwtje... kom.

HANS : Mij best, ik zoek je wel alleen. (treiterend) Met een natte speurdersneus... van mezelf ! (draait zich om) Tien, twintig, dertig, vee...

GRIETJE : (die zich vlug verstopte) Klaar ! Of nee, nog even !

HANS : Da's flauw.

GRIETJE : Maar het linkeroor van Poefie was nog te zien. Je weet toch dat het een beetje langer is.

HANS : (plagend) Een beetje ? (wijst) Zoveel langer.

GRIETJE : Toch niet zo lang als jouw tong.

HANS : Mijn tong telt. Tien, twintig... (telt tot honderd. Grietje verstoppt zich) Pas op ! Ik kom.

GRIETJE : Stop ! Nog niet ! Poefie's linkeroor !

HANS : (verveeld) Alweer.

GRIETJE : (nuffig) Hij heeft één kort en één lang oortje, en daarom moet hij extra vertroeteld worden. En daarom is hij mijn kleine, lieve Poefie.

HANS : Vooruit maar, ik herbegin. Omdat (bauwt na) je mijn kleine, lieve zus bent.

GRIETJE : Dat is nu flauw van jou. Liever flauw dan te ruw. (danst met Poefie, op zangtoon) Ruwe jongen, ruwe jongen ! Jongens zijn brutaal en ruw !...

HANS : (op zelfde toon) En meisjes vallen van één duw.

GRIETJE : Hoor je dat, Poefie ? Hij plaagt me weer. Dat weet jij alleen, want ik heb geen vriendin. Wat een geluk dat er hondjes bestaan. Waf ! Waf ! Hoor je, Poefie zegt het ook. Kom, Poefie, we verstoppen ons opnieuw.

HANS : (gaat staan) Tien, twintig, (tot honderd. Bij honderd komt Johan op)

JOHAN : Hee, Hans ! (bokst Hans tussen de ribben)

HANS : Hee, die Johan. (bokst terug)

JOHAN : (haalt touw uit broekzak) Kijk eens wat een touw, jong.

HANS : Waauw, zeg. (keurt) Sterk... stevig...

JOHAN : Fantastisch om indiaan te spelen. Ik bind je vast aan de boom, (doet alsof) en dan dans ik rondom jou... hi-hi-hi-hi. En dan roffelen de troms : tamtetamtetamtetam. (danst en springt rondom Hans) En jij staat daar te beven van schrik.

HANS : Ha, neen, ik boks terug ! Pats. Een rode indiaan met een blauw oog. (beiden boksen).

JOHAN : Hi-hi-hi-hi ! Pats ! Een bleekgezicht met een blauw oog.

BEIDEN : Pak aan ! Hier zie ! Goed ! Pats ! Pats !

JOHAN ; Zeg een fijn touw om een boksring te maken.

HANS : Ja, zeg ! (beiden leggen touw in vierkante vorm en springen de ring in. Gefingeerde boksmatch)

GRIETJE : (komt te voorschijn) Pwoong ! Dat is de gong. (Johan en Hans stoppen) Zo, en dat, dames en heren, is het einde van de eerste ronde. De kampioenen liggen uitgeput, elk in zijn hoek, en zijn vergeten dat er hier verstoppertje gespeeld werd.

HANS : (verschrikt) Grietje ! Verstoppertje ?... Dat is zo, we speelden verstoppertje.

GRIETJE : Zie je nu wel dat ik dringend een vriendin nodig heb. Zo gaat het altijd als er andere jongens in de buurt zijn. Dan vergeet

je mij. Al goed dat ik Poefie nog heb.

JOHAN : Weet je wat ? Eens kijken wie het sterkste is. We gaan touwtrekken.

HANS : Ja, met vier... Poefie ook. (tot Grietje) Hee, doen jullie mee ?

GRIETJE : Ja, kom Poefie. We "mogen" meespelen van de jongens. Nu moeten we heel blij zijn.

JOHAN : (ijverig) Hier een knoop... in het touw. En hier (trekt met voet) een lijn op de grond. En denk eraan, de knoop moet boven de lijn blijven.

HANS : Of je bent verloren.

GRIETJE : Ik wil aan deze kant, met Poefie.

HANS : Maar, Grietje, dat kan toch niet ?...

GRIETJE : Jawel, Poefie is heel sterk. Poefie eet altijd heel veel hondebread. (tot Poefie) Jij bent sterk, hee, Poefie ? Waf ! Waf ! Waf ! (steekt hond vooruit) Hij zegt ja. Hij is nog sterker dan Johan. (Johan stoot Hans)

HANS : Goed dan. (touwtrekken, Grietje en Poefie verliezen natuurlijk; alle vier vallen op en boven elkaar, lachen) (Bakker Zoetebloem opent luik van zijn huisje en kijkt toe)

HANS : Wij zijn gewonnen en jullie zijn verloren.

GRIETJE : Maar we zijn allemaal gevallen.

JOHAN : Ja, dat gaat zo in een oorlog ook.

HANS : (zitvlak nawrijvend) Nog eens, zeg. Kom, Griet, wij samen.

GRIETJE : Ja, Poefie, jij mag Johan helpen. Twee sterke kerels bij mekaar. (geeft hondje, trekken. Na veel moeite winnen Hans en Grietje.)

JOHAN : (verontschuldigd) Ja... jullie samen.

GRIETJE : (verheugd) Ja... wij samen ! (Hans en Grietje zingen samen : Het liedje van Hans en Grietje. Tijdens lied sluipt Spyona op en verstopt zich. Als liedje uit is klapt Zoetebloem in de handen)

ZOETEBLOEM : Goed zo ! Ik zag al slechter op teevee.

HANS + GRIETJE + JOHAN : (door elkaar) Hee, bakker Zoetebloem ! Al wakker ?

ZOETEBLOEM : Ja, ja, maar toch heb ik tot heel diep in de nacht koeken gebakken.

HANS + GRIETJE + JOHAN : (snuivend) Je ruikt het zo. Hmm... hmm...

ZOETEBLOEM : Maar ik ben 'te vroeg wakker geworden. Ik lag te woe-
len en te keren en te draaien. Ik droomde van een grote oven. (komt
huisje uit en toont) Een reuze oven. Elektrisch, dat spreekt van-
zelf, met veel knoppen en lichtjes. Langs hier deed ik de bloem
erin, zo... en de suiker...

HANS : ... en de melk. (Zoetebloem giet de z.g. melk)

GRIETJE : ... en tok, tok, tok, een ei... (Zoetebloem toont)

ZOETEBLOEM : En toen moest ik even wachten. Dan draaide ik aan de
knoppen... en de taartjes kwamen er langs deze kant uitgerold ! Warm
en goudgeel !

GRIETJE : O, Zoetebloem , wat een lekkere droom !

ZOETEBLOEM : (bedroefd) Ja, en daarna lag ik wakker, en alsmaar na-
denken. Heel diep en treurig nadenken.

HANS + GRIETJE + JOHAN : (door elkaar) Nadenken ? Waarom ? Hoezo ?
Zoetebloem ?

ZOETEBLOEM : Mijn koeken zijn te klein.

HANS : Je moet er grotere bakken.

ZOETEBLOEM : Dat kan niet. Mijn oven is te klein. Nooit of nooit
zal ik zo'n(wijst) koeken kunnen bakken. En als er dan toeristen
zouden komen. Alleen maar kleine koekjes (wijst) zoals deze hier.
En de toeristen...

JOHAN : Toeristen ? Wat zijn dat ?

HANS : (gewichtig) Toeristen zijn mensen die van een ver land komen
om hier te kijken hoe mooi alles is.

GRIETJE : (duwt Johan) En hoe sterk de kinderen hier zijn.

ZOETEBLOEM : (vlug) Ja, ja, en als ze honger hebben, kopen ze koe-
ken bij mij.

JOHAN : Doen toeristen dat allemaal ?

HANS : Toeristen wandelen rond en kijken de ogen uit hun hoofd :
Wat mooi. Hoe prachtig !

GRIETJE : (neemt z.g. foto's met Poefie voor zich als fototoestel)
Wat een leuk geveltje ! (tot Johan) Wat een stoere jongen ! En daar !
(Zoetebloem poseert) Wat een vriendelijke bakker !

HANS : (neemt foto van z.g. koeken) En daar, een kiekje van die
heerlijke koeken. (wil koek nemen. Zoetebloem tikt hem op de vin-
gers)

JOHAN : Dan komen er geen toeristen. Wij wonen hier veel te ver en
te hoog in de bergen. En overal rondom die donkere bossen. Geen

toeristen...

ZOETEBLOEM : Wél toeristen. 't Is overal zo druk. De toeristen zoeken naar stille dorpjes die moeilijk te vinden zijn.

GRIETJE : Zoals hier.

ZOETEBLOEM : (vol ijver) En daarom moeten jullie mij helpen. Ik beloof elk een grote koek om aan jullie moeder te geven.

HANS + GRIETJE + JOHAN : (door elkaar) Ja, tof ! Graag, Zoetebloem ! Met plezier !

GRIETJE : We bouwen voor jou een grote oven !

HANS + JOHAN : Ja !

ZOETEBLOEM : Nee, een oven bouwen duurt te lang... Weet je, ik ga bessentaarten bakken voor de toeristen. Taart met bosbessen, ja ! En die kunnen in mijn oven. Ja... zeg... bosbessen. Zo kunnen jullie mij helpen, met bessen plukken. (neemt mandje, wil het geven)

GRIETJE : (aarzelend) Bessen plukken ? In 't bos ? Daar in dat donkere bos ?

HANS : Grietje is bang, Zoetebloem

GRIETJE : Jij ook. Je hart is een boontje zo groot, als je het bos in zou moeten.

HANS : En dat van jou is als... als... als een speldeknopje zo klein.

JOHAN : Ik ben niet bang. Ik niet.

ZOETEBLOEM : (ongelukkig) O, het bos... ik dacht er niet aan.

HANS : Ze zeggen zo'n rare dingen over dat bos. Dat weet jij ook, Zoetebloem.

GRIETJE : Ja, in het bos is het gevaarlijk.

ZOETEBLOEM : (trekt mandje terug) O, maar dan moet je 't niet doen. (mandje weer vooruit) Al moet je niet ver gaan. (mandje terug) Nee, als jullie niet durven. (mandje vooruit) O ! De toeristen zullen denken dat ik een bakker van niets ben. Zo'n kleine koekjes en geen bessentaarten. (mandje terug) Of nee... je moet het niet doen, (mandje vooruit) maar als je 't wel doet : een koek voor jullie moeder. Beloofd.

HANS : (stoot Johan) Voor moeder. Dat is waar. We gaan niet ver.

ZOETEBLOEM : (geeft mandje) Een koek zo groot als in mijn oven kan, of twee kleintjes.

GRIETJE : Niet doen. Het bos is écht gevaarlijk. Ze zeggen dat er.. dat er... de mensen zeggen dat...

ZOETEBLOEM : Wat zeggen ze ? (wil mandje terugnemen, jongens houden

het stevig vast)

HANS : Je bedoelt ?...

GRIETJE : Ja...

ZOETEBLOEM : Maar wàt dan ?

GRIETJE : (plots flink) Ze zeggen dat er een heks in 't bos is.

ZOETEBLOEM : (verbluft) Een heks ?

JOHAN : (vlug) Dat kan niet, hee, Hans ?

HANS : Nee, misschien is 't er wel een beetje gevaarlijk, maar een heks... nee. En we zullen heel voorzichtig zijn. Kom.

JOHAN : Ik ga mee. Er valt mogelijk wel een robbertje te vechten !

GRIETJE : Ik niet... ik bedank. Poefie en ik blijven hier.

JOHAN : Flauw... Kom, Hans, we gaan (over zijn schouder tot Grietje) een koek verdienen voor moeder. (Johan en Hans af)

ZOETEBLOEM : (nog verbluft) Heksen ? Wat een fantasie. Er bestaan geen heksen, alleen maar in sprookjes. (Zoetebloem af)

GRIETJE : Kom terug. Het is gevaarlijk. Hans ! Johan ! (steekt tong uit) Bah... jongens. (Spyona, poeslief, op) (Grietje met hondje) Gr... gr... weg ! Stoute kat ! Gr... lelijk, scharminkelig poezebeest. Waf ! Waf !

SPYONA : (gluiperig reagerend op hondje) Mauw ? Is dat het huisje van de bakker ? (snuift)

GRIETJE : Ja, poes. (tot Poefie) Ssst... kalm, ze zal je niets doen...

SPYONA : Mauw... Ik heet Spy...ooo...na. En jij ?

GRIETJE : Ik ben Grietje en dit is Poefie. (doet weer uitval met hondje) Waf ! Waf ! Ga weg, stoute kat. (sussend) Sjjt.. Sjjt... Poefie, hier ben je veilig... bij 't vrouwtje. Kom, dicht bij mij, kom...

SPYONA : Mag ik je een poot geven, Grietje ?

GRIETJE : (met hondje) Waf... gr... laat mijn Grietje met rust. Zwarte muizeneter ! Waf ! Waf ! Zwarte ratteneter... gr...

SPYONA : (trekt poot terug) Waarom ging jij niet mee naar het bos ? Om bessen te plukken ?

GRIETJE : (tot hondje) Sjjt... stil Poefie. (gewoon) Och... wel... Ik... ik ben bang in 't bos.

SPYONA : Waarom ? Mauw ! Het is er zo mooi. Een echt sprookjesbos. Met gladde bomen, met stammen van zilver. Zo mooi...

GRIETJE : Nee... ik ga liever niet.

SPYONA : Maar ik kom toch ook uit het bos. Ik heb niets gevaarlijks

gezien. Mauw... Maar wat ik wel zag : heel veel bosbessen.

HANS : (op) Heb je me daarnet niet terug geroepen, Grietje ?

GRIETJE : Ja... ik...

SPYONA : Veel bessen... Heel veel bessen... Mauw... Het bos scheidt er blauw van...

HANS : Kom, Griet, ga mee.

GRIETJE : (aarzelend) Als je niet ver gaat.

HANS : Beloofd. Een heel klein ietsje-pietsje niet ver.

GRIETJE : (met hondje) Gr... grr... waf ! (tot Hans) Wat ? Wil je niet mee ? Eventjes het bos in. Jammer, blijf dan maar hier. (verontschuldigd) Maar Poefie, ik doe het alleen maar omdat we dan van de bakker een koek krijgen. Voor moeder. (zet hondje neer, tot Spyona) Gr... grr... waf ! (Hans en Grietje af, black-out, woedend hondegeblaf)

SPYONA : Mauw ! Waar ben je... Mauw... miauw... Ha, hier heb ik je ! Klein mormel ! Mauw... (kermend geblaf, stilte, licht, toneel leeg)

ZOETEBLOEM : (op, kijkt rond) Heb ik weer gedroomd ? Ik hoorde toch iets ? Zo... Grietje is toch mee naar het bos.

GRIETJE : (hijgend op) Poefie, hier ben ik weer ! Is er wat ? Hier is 't vrouwtje. Poefie ?... Poefie ?...

HANS : (idem) Kom, Grietje, niet flauw doen. Er is geen gevaar.

GRIETJE : Nee, ik kwam alleen om Poefie op te halen. Poefie ?... (zoekt) Poefie, kom... waar ben je toch ? (Hans zoekt mee) Zoetebloem, wat gebeurde hier ?

ZOETEBLOEM : Ik kwam kijken omdat ik zo'n lawaai hoorde. Blaffen ! Of heb ik gedroomd ?

GRIETJE : En die grote zwarte kat ? Ze is ook weg. (Zoetebloem en Hans en Grietje zoeken, tevergeefs) Poefie ?... Maar Poefie toch . (Johan roept uit het bos)

JOHAN : Hans ! Grietje ! Komen ! Hier groeien er veel ! Bosbessen !

HANS : Kom, Griet, bessen zoeken.

GRIETJE : (onwillig) En mijn Poefie dan ? Poefie ?...

HANS : Poefie is misschien al in 't bos. Hij is je zeker nagelopen !

GRIETJE : (aarzelend mee, rondkijkend) Denk je ? Poefie ? Ja, misschien toch... (Hans en Grietje af. Zoetebloem loopt in en rond zijn huisje en zoekt overal. Spyona op, met grote eekhoornkoek verstopt achter de rug)

SPYONA : Miauw, dag bakker.

ZOETEBLOEM : (verrast) Hee... heu... dag poes. Juffrouw Poes ?

SPYONA : Miauw, zeg maar Spyoona. Bakker, wil jij geen koeken kopen van mij ?

ZOETEBLOEM : Zeker niet. Wat denk jij wel ? Nee, hoor, ik ben hier in 't dorp de bakker. Ik bak hier de koeken.

SPYONA : Ja, maar mijn koeken zijn heel groot. Mauw... en als de toeristen komen.

ZOETEBLOEM : Zoiets doe je toch niet. Ik kan toch geen koeken "kopen" die iemand anders gebakken heeft. Ik heb mijn vakkennis... en mijn fierheid.

SPYONA : Mauw. Maar wat belofde je aan die drie kinderen ? Miauw ??? Heel grote koeken. Denk daar eens aan, bakker.

ZOETEBLOEM : Ja...euh... laat eens zien. Dat verplicht tot niets, nietwaar ?

SPYONA : (toont grote koek in vorm van eekhoorn) Je mag gratis kijken.

ZOETEBLOEM : (onwillig) Nee, ziet er niet kwaad uit. Wel, redelijk goed gebakken. Heel goed gebakken zelfs.

SPYONA : En groot.

ZOETEBLOEM : Heel groot. Reuze-groot. (snuift) En hij ruikt lekker uit.

SPYONA : En zo heeft mijn meesteres er nog.

ZOETEBLOEM : Uw meesteres bakt... deze... ???

SPYONA : Miauw... mijn meesteres... en, ze heeft er nog.

ZOETEBLOEM : Zo groot ?

SPYONA : Zo groot.

ZOETEBLOEM : Wel... (beschaamd) Deze koek wil ik... Wel, ik zal maar... Ik koop hem. Maar niemand mag het weten.

SPYONA : Mauw. Dat versta ik, bakker. Ik kan... miauw... zwijgen. En ik breng er nog. Grote !

ZOETEBLOEM : Zo groot als jij ?

SPYONA : Miauw. Niet zo groot als ik. Maar, vergeet het niet, van een klein poesje bak je nog een grote koek. Dag bakker.

(Vrouw Poezemin op. Spyona schrikt als ze vrouw Poezemin ziet. Vlug af)

ZOETEBLOEM : Wat ?... Van een klein poesje bak je nog... Wat wil dat zeggen ?

POEZEMIN : Zoetebloem ! Zoetebloem ! Een ramp ! Een ongeluk ! Ik ben